

Ja havblaa er hendes øjne,
men håret som skovsneglens skind;
gennem øjnene ser mandag
lige i tankerne ind.
Hun er så fast som en drue,
munden et væld med kys,
om tonedybet derinde
havde en drøm jeg nys;
over os glødende æbler
i hvert granattræ hang; -
en salomonisk højsang
hjertet om Sulamith sang.

Original:

Ja havblaae er hendes Øine,
men Haaret som Skovsneglens Skind;
Gjennem Øinene seer man
lige i Tankerne ind.
Hun er saa fast som en Drue,
Munden et Væld med Kys,
Om Tonedybet derinde
havde en Drøm jeg nys;
Over os glødende Æbler
i hvert Granattræ hang; –
En salomonisk Lovsang
Hjertet om Sulamith sang.